

تأثیر روش‌های آموزش سخنرانی و تفحص گروهی بر میزان یادگیری دانشجویان پرستاری در درس بهداشت جامعه (۱)

مجید هروی کریموی، مریم جدیدمیلانی، ناهید رژه

چکیده مقاله

مقدمه. در کشور ما روش‌های نوین تدریس در دانشجویان پرستاری کمتر مورد توجه واقع شده است. با توجه به اهمیت ارتقای آموزش پرستاری و استفاده موفقیت آمیز از روش‌های نوین تدریس، بخصوص تفحص گروهی، این تحقیق به منظور تعیین مقایسه‌ای تأثیر روش‌های آموزش سخنرانی و تفحص گروهی بر میزان یادگیری دانشجویان پرستاری در درس بهداشت جامعه (یک) در دانشگاه شاهد سال ۱۳۸۰-۸۱ انجام گرفت.

روش‌ها. این پژوهش، مطالعه نیمه تجربی است که به صورت سرشماری بر روی ۴۹ دانشجوی پرستاری دریافت‌کننده واحد بهداشت جامعه (یک) در سال ۱۳۸۰ انجام گرفت. پس از همسانی متغیرهای: سن، جنس، معدل ترم گذشته و استفاده از خوابگاه، به صورت تصادفی در دو گروه: ۲۴ نفر تدریس به شیوه تفحص گروهی و ۲۵ نفر تدریس به شیوه سخنرانی قرار گرفتند. یک مدرس در ساعت صبح در طی ۱۶ جلسه ۱۰۵ دقیقه‌ای به آنها آموزش داد. ابزار گردآوری داده‌ها فرم اطلاعات دموگرافیک و آزمون بهداشت جامعه به صورت چهار گزینه‌ای بود که در اولین جلسه درس فرم اطلاعات و پیش‌آزمون و در جلسه نهایی پس‌آزمون از دانشجویان به عمل آمد. داده‌ها با نرم‌افزار SPSS-9.5 و نتایج به صورت توزیع فراوانی، میانگین و انحراف معیار و مقایسه گروه‌ها با آزمون من‌ویتنی (Mann Withney) و ساین (Sign) انجام شد.

نتایج. میزان یادگیری در هر دو گروه تدریس به شیوه سخنرانی و تفحص گروهی افزایش معنی‌داری یافته بود ولی میزان یادگیری در گروه تفحص گروهی از گروه تدریس به روش سخنرانی بطور معنی‌داری بیشتر بود. معدل ترم گذشته در گروه تدریس به شیوه سخنرانی با میزان یادگیری همبستگی متوسط مثبت داشت.

بحث. شیوه تفحص گروهی با توجه به فعال کردن دانشجو در یادگیری، رشد مهارت‌های اجتماعی، برقراری ارتباط در فراگیران می‌تواند جایگزین شیوه آموزشی به روش سخنرانی شود. به مدرسان و برنامه‌ریزان آموزش پرستاری پیشنهاد می‌شود که در آموزش دانشجویان، آن را بکار گرفته و برای شناخت نقاط ضعف و قوت آن مطالعات بیشتری انجام شود.

واژه‌های کلیدی. روش تدریس، تفحص گروهی، سخنرانی، یادگیری، دانشجو، پرستاری، بهداشت جامعه.

مقدمه

تدریس یکی از عناصر اصلی فرآیند آموزش و پرورش است که در کارایی نظام آموزشی، نقش مؤثری ایفا می‌کند. در جامعه‌ای که سیستم تعلیم و تربیت آن بدون بحث و انتقاد، امور را می‌پذیرد و بدون تفکر منعکس می‌کند، خطر پدید آمدن انسانی فاقد توان و نیروی تفکر در جامعه زیاد می‌باشد. امروزه، تدریس بیشتر به معنای انتقال معلومات از ذهن معلم به شاگرد است، کم دانش‌آموزان، انباشته از مطالبی که با نیاز و فکرشان متناسب

آدرس مکاتبه. مجید هروی کریموی (عضو هیأت علمی)، دانشکده پرستای و مامایی شاهد، جنب بیمارستان مصطفی خمینی، خیابان ایتالیا، تهران.

e-mail: heravi@shahed.ac.ir

مریم جدیدمیلانی و ناهید رژه، اعضای هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی

شاهد.